

sygn. akt **III** RC 60/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 grudnia 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2020r. w K. sprawy

z powództwa **małoletniego M. S. (1) reprezentowanego przez D.**

B.

przeciwko **M. S. (2)**

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego M. S. (2) na rzecz małoletniego M. S. (1) do kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł miesięcznie, płatne przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 19 marca 2020 w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 15.04.2011r. w sprawie III RC 137/11 kwocie 550 zł miesięcznie.

II. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Grzegorz Olejarczyk

D. B. działając w imieniu małoletniego powoda M. S. (1) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego M. S. (1) na rzecz syna z kwoty 550 zł miesięcznie na kwotę 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podała, że od czasu orzekania w ostatniej sprawie o alimenty minęło prawie 9 lat. Od tamtej pory znacząco wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. Koszt utrzymania syna określiła na kwotę ok. 1710 zł miesięcznie. Podniosła, że pozwany pracuje jako kierowca w transporcie międzynarodowym i osiąga znaczne dochody. Ponadto poza małoletnim powodem nie ma nikogo na utrzymaniu. (k. 3-4)

M. S. (2) w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 650 zł alimentów miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że rzetelnie wywiązuje się z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Ponadto pozwany w miarę swoich możliwości zaspokaja inne potrzeby syna np. finansuje wyjazdy na kolonie, zabiera na wakacje, kupuje odzież. Pozwany dołożył się także do zakupu hulajnogi synowi, do zakupu nowego roweru oraz przekazał synowi telefon komórkowy. Podniósł, że matka zawiżyła koszty utrzymania małoletniego powoda, zatem żądana przez matkę kwota alimentów jest nieadekwatna do usprawiedliwionych potrzeb dziecka. (k. 23-24)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 kwietnia 2011r. w sprawie III RC 137/11 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie strony zawarły ugodę w zakresie alimentów, w której pozwany zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda kwotę 550 zł miesięcznie. (k. 14 akt III RC 137/11).

Małoletni powód nadal pozostaje pod bieżącą pieczęcią matki. Obecnie ma 11 lat, jest uczniem szóstej klasy szkoły podstawowej. Uczęszcza na dodatkowe płatne lekcje j. angielskiego. Koszt jego utrzymania matka określiła na kwotę ok. 1700 zł miesięcznie (k. 3 pozwu, zeznania matki małoletniego powoda k. 90, zaświadczenie ze szkoły językowej k. 6)

D. B. pracuje jako przedstawiciel handlowy, zarabia ok. 3600 zł miesięcznie. W 2018r. zaciągnęła kredyt hipoteczny na zakup mieszkania, w którym aktualnie mieszka razem z synem. Na wyposażenie mieszkania także zaciągnęła kredyt. Na spłatę obu kredytów przeznacza ok. 1000 zł miesięcznie. Za mieszkanie płaci 347 zł miesięcznie, prąd 176 zł, gaz ok. 40-50 zł, media 76 zł oraz dwa telefony komórkowe 112 zł miesięcznie. Pobiera świadczenie wychowawcze na syna w kwocie 500 zł miesięcznie (zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 87, zawiadomienia o wysokości rat za kredyty k. 88-89, zeznania matki małoletniego powoda k. 91v)

M. S. (2) pracuje jako kierowca międzynarodowy, zarabia ok. 3300 zł miesięcznie. Zamieszkuje w K. wspólnie z konkubina i jej córką. Utrzymuje kontakty z małoletnim powodem. Wspólnie z konkubina ponosi koszty utrzymania mieszkania, na co przeznacza ok. 500-600 zł miesięcznie. Oprócz alimentów dokłada się do innych kosztów utrzymania małoletniego powoda np. kupuje odzież, buty, zabiera na kebaba czy gofry, dokłada do wyjazdów na kolonie. Ponadto pozwany pomaga w utrzymaniu drugiemu pełnoletniemu już synowi z innego związku, który choruje na cukrzycę (zeznania pozwanego k. 90, 92, zeznania świadka M. K. k. 90-91)

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jednocześnie ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd bierze pod uwagę nie tylko usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, ale także ustala na jakiej stopie życiowej żyją uprawnieni i zobowiązany do alimentacji (art. 135§1 kro). W sytuacji gdy rodzic, który nie wykonuje bieżącej pieczy nad dzieckiem jest wówczas zobowiązany finansowo dołożenia na jego rzecz celem zapewnienia utrzymania.

Bezsporne jest, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jego utrzymanie.

Pozwany dostrzegł potrzebę zwiększonego udziału w kosztach utrzymania syna. Uznał powództwo do kwoty 650 zł alimentów miesięcznie. Niemniej jednak, zdaniem Sądu pozwany powinien w większym stopniułożyć na utrzymanie małoletniego.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, uzasadniająca podwyższenie alimentów należnych małoletniemu powodowi od pozwanego o 200 zł tj. do kwoty 750 złotych miesięcznie.

Wskazać bowiem trzeba, iż od czasu orzekania w zakresie alimentów w 2011r. minęło już 9 lat. Wówczas małoletni powód miał trzy lata i uczęszczał do przedszkola, a pozwanyłożył na jego utrzymanie 550 zł alimentów miesięcznie.

Niewątpliwie od tamtej pory usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda zwiększyły się, co determinuje Sąd do zmiany należnych mu alimentów.

Obecnie małoletni powód ma 11 lat, uczęszcza do szóstej klasy szkoły podstawowej. Zapewnienie zatem małoletniemu podstawowych środków utrzymania (wyżywienia, ubrania, środków higieny osobistej) pociąga za sobą niemałe wydatki. Ponadto małoletni powód korzysta z dodatkowych płatnych lekcji j. angielskiego, co generuje dodatkowe koszty. Dlatego też, pozwany winien w większym niż dotychczas zakresiełożyć na utrzymanie syna, adekwatnie do obecnej sytuacji życiowej dziecka i jego potrzeb.

Podnieść w tym miejscu należy, iż pozwany ma stałe zatrudnienie. Od kilkunastu lat pracuje jako kierowca międzynarodowy, zatem jego możliwości zarobkowe są znaczące. Sytuacja majątkowa pozwanego jest na tyle dobra, że pozwala mu na dodatkową pomoc finansową dorosłemu już synowi pochodzącemu z innego związku.

Jednocześnie zauważyć trzeba, że pozwany ma możliwość zwiększenia własnego dochodu. Podał, że obecnie pracuje dwa tygodnie w miesiącu, ale jeśli zechce może pracować w innym systemie i wówczas zarobi dużo więcej (zeznania k. 92). Ponadto pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z konkubiną i poza małoletnim powodem nie ma wobec nikogo obowiązku pomocy w utrzymaniu.

Ustalając wysokość należnych alimentów Sąd wziął pod uwagę zarówno usprawiedliwione potrzeby małoletniego jak i możliwości zarobkowe pozwanego oraz udział każdego z rodziców w wychowaniu dziecka. Sąd ocenił, że matka małoletniego wypełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez sprawowanie bezpośredniej opieki nad synem oraz łoży na jego utrzymanie wedle własnych możliwości zarobkowych. Stara się zapewnić synowi jak najlepsze warunki do wychowania i rozwoju.

Sąd dał wiarę zeznaniom powołanych w sprawie świadków i również na nich oparł stan faktyczny w sprawie. Świadek M. K. przedstawiła Sądowi obraz sytuacji majątkowej pozwanego i jego możliwości zarobkowych. Natomiast zeznania świadków: E. S. i M. B., w ocenie Sądu niewiele wniosły do sprawy o alimenty. Ww. świadkowie przedstawili Sądowi własne spostrzeżenia dotyczące sytuacji rodzinnej stron oraz sposobu funkcjonowania małoletniego powoda u każdego z rodziców.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 138 kro podwyższono alimenty od pozwanego M. S. (2) na rzecz małoletniego M. S. (1) do kwoty 750 zł miesięcznie płatne przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności poczynając od 19 marca 2020r. (pkt. I wyroku). Sąd uznał, iż matka dziecka po 9 latach od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego ma prawo oczekiwać podwyższenia wysokości alimentów co najmniej w kwocie odpowiadającej wzrostowi przez ten okres cen i siły nabywczej pieniądza.

Z uwagi na to, że pozwany uznał powództwo do kwoty 650 zł alimentów miesięcznie, na podstawie art. 355 kpc Sąd postępowanie w pozostałym zakresie umorzył. (pkt. II wyroku)

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi. (pkt. III wyroku)

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności. (pkt. IV wyroku)

sędzia Grzegorz Olejarczyk